

מ"ת 37802/07/16 - מדינת ישראל נגד ס כ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 37802-07-16 מדינת ישראל נ' כ(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ס כ (עציר)

ב"כ המדינה: מתמחה, מר שטרן

ב"כ המשיב: עו"ד קוצר

החלטה

בפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

החלטה זו ניתנת בהמשך לדיון שהתקיים בפניי ביום 27.7.16.

כתב אישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות במסגרת המשפחתית - כלפי בת זוגו וכלפי ילדיו הקטינים.

על פי האישום הראשון במהלך 15 שנות נישואי המשיב והמתלוננת נהג המשיב לתקוף את המתלוננת, להשליך עליה חפצים ולקלל אותה.

המשיב מואשם באישום זה בשלושה אירועי אלימות כלפי המתלוננת בשנת 2013 בגינם הוא מואשם בעבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג ואיומים.

על פי האישום השני נהג המשיב לתקוף את שלושת ילדיו הקטינים, ובפרט בחודשים יוני-יולי 2016.

באירוע שהתרחש במחצית השניה של חודש יוני מואשם המשיב כי השליך על בנו ת', יליד 2006, בקבוק המכיל דלק למצתים שפגע במצחו וגרם לו לחתך זב דם. המתלוננת שהיתה עדה לאירוע חששה לקחת את הקטין

לטיפול רפואי וטיפול בפציעה בעצמה.

באירוע שהתרחש בראשית חודש יולי נשך המשיב את ת' בידו לאחר שלא הגיב לבקשתו להביא כוסות מהמטבח.

באירוע מיום 9.7.16 בשעה 14:00 השליך על הקטינה ח', ילידת 2002 נעל שפגעה בפניה, תפס ברגלה ועיקם אותה בכח, נשך אותה ברגלה עד זוב דם ואמר לה: "חתיכת זונה, זבל, סתמי את הפה, תפסיקי לצעוק" כן איים עליה באמרו "על תעשי רעש או שאני יהרוג אותך יא בת שרמוטה" - על רקע צעקות עקב מריבה בינה ובין אחותה הקטינה ש', ילידת 2005 שהפריעו לו בשנתו. המתלוננת נזעקה אל החדר במטרה להרחיק את המשיב מח' ואז המשיב דחף אותה בחוזקה כך שהוטחה בגבה אל הקיר וקילל אותה.

בגין כך מואשם המשיב בעבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי, פציעה בנסיבות מחמירות, איומים ותקיפת בת זוג.

הבקשה

2. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים בגין מסוכנותו. מעבר לעילת המסוכנות הסטטוטורית נטען, כי מעשי המשיב בוצעו על רקע שימוש בסם מסוכן "נייס גאי" אותו צרך גם בנוכחות ילדיו. כן נטען כי קיים במקרה זה חשש לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדים.

3. ב"כ המשיב עתר לשחרור המשיב לחלופת מעצר. נטען בפניי, כי הגם שקיימת הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, קיים כרסום בראיות המשליך גם על עוצמת עילות המעצר ובעטיין נתבקשתי לשקול האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת לאחר שתיבחן על ידי בית המשפט וללא תסקיר. טענות המשיב הן:

א. עניינו של האישום הראשון עבירות משנת 2013 מדובר בתיק שנסגר על ידי המשטרה לפני שלוש שנים לאחר שהמתלוננת הצהירה בהודעתה כי שיקרה ביחס לאחד האירועים שאף לא ברור מתי התרחש ונראה כי התרחש לפני כעשור והיא אף נחקרה באזהרה בעניין זה.

ב. לגבי האישום השני חוקרי הילדים התקשו להעריך את מהימנות הקטינים.

ג. מחקירת המתלוננת עולה, כי קיים קושי במועדים ובתאריכים עליהם הצביעה. ביחס לאחד האירועים נמצא, כי במועד הנטען המשיב היה בעבודה. המשיב טוען, כי אין מדובר ב'שכחה' של המועד אלא בציון מפורש של תאריך שגוי.

ד. לגבי אירוע הפציעה של הקטין, במועדונית הוא מסר שנפל בשכונה מהאופניים. סיפור התקיפה על ידי המשיב התפתח רק בהמשך.

ה. מדובר במעצר ראשון של המשיב והחלופה המוצעת היא בצפון - שפרעם - כאשר המתלוננת והילדים מתגוררים באשקלון. הוצע כי המשיב יהיה ב'מעצר אדם' בתחומי שפרעם ובמעצר בית לילי ושתסקיר שירות המבחן בעניינו יינתן כשהוא משוחרר. נטען כי הוריו של המשיב אנשים נורמטיביים ומתאימים לשמש כמפקחים.

ו. נטען כי המסוכנות היא נקודתית וכי כעת המשיב הבין שעליהם להיפרד.

עמוד 2

ז. הוגשו לעיוני החלטות של הערכאות הדיוניות השונות בהן החליט בית משפט השלום לשחרר נאשמים לחלופת מעצר בעבירות אלימות, גם ללא תסקיר.

ח. החקירה החלה בעקבות הודעה של המתלוננת, שהמשיב חטף את הילדים וברח לצפון. לאחר בדיקה התברר שבסך הכל לקח אותם לטיול.

4. המדינה אינה שוללת את האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר בעניינו, אלא שהיא סבורה כי אין כל אפשרות לעשות כן ללא קבלת תסקיר שירות המבחן הבוחן את המסוכנות וממליץ על החלופה. נטען כי מעשי המשיב מלמדים על מסוכנות רבה, בפרט לאור השימוש בסמים. לטענת הכרסום בראיות משיבה המדינה:

א. אין רלוונטיות לכך שהתיק נסגר בעבר. כעת יש ראיות חדשות.

ב. חקירות הילדים וכן הודעת המתלוננת קושרים את המשיב למתואר בכתב האישום. בחלוף הזמן ייתכן שלא זכרו את התאריך המדויק אין בכך כרסום. מעדות המתלוננת עולה כי מאסה בשגרת האלימות ובמצב כזה סביר שאינה זוכרת בדיוק מתי התרחש כל מעשה ומעשה.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה ובמסמכים אליהם הפנו הצדדים אני סבורה, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה הקושרת את המשיב לביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוננת והקטינים. אכן, קיימים קשיים ראייתיים שניתן וצריך יהיה ללבן אותם במסגרת ההליך העיקרי, וכפי שיוזכר בתמצית להלן. אני מניחה, כי קשיים אלה הם שהביאו את הפרקליטות לכלל עמדה, כי יש מקום לבחון במקרה זה חלופת מעצר באמצעות תסקיר. בבדיקת 'מקבילית הכוחות' שבין טיב התשתית הראייתית ועוצמתן הרבה של עילות המעצר אני מסכימה, כי אכן יש מקום לכך שתיבחן אפשרות לשחרור בחלופה על ידי שירות המבחן. אני מסכימה, כי מוצדק לאור זאת לשחרר את המשיב לחלופה טרם בחינתה באופן מקצועי והדוק ובטרם יובטח, כי אכן יש בה להבטיח את שלום המתלוננת ואת שלומם של הקטינים.

6. האתגר הראייתי העיקרי בתיק טמון בנימוקים המפורטים על ידי חוקרות הילדים ולא ארחיב בעניין זה משיקולים מובנים. בשלב הדיוני בו אנו מצויים ולאחר שקאתי בעיות את טופסי העדויות אני סבורה, כי קיימת תשתית לכאורית איתנה הקושרת את המשיב לעצם ביצוע עבירות האלימות כאשר הקשיים הנוגעים לפרטי האירועים ילובנו מן הסתם במסגרת ההליך העיקרי.

7. עיון בתיק החקירה משנת 2013 מלמד, כי המתלוננת מסרה שם תלונה הדומה ברוחה ובאווירה העולה ממנה לתמונת המצב הראייתית העולה גם מתיק החקירה הנוכחי. גם המשיב מסר שם גרסה הדומה ברוחה ובאווירה העולה ממנה לגרסתו בתיק החקירה הנוכחי. התיק נסגר בשעתו לאחר שהמתלוננת התייצבה במשטרה, טענה ששיקרה בתלונתה, שהמציאה את המיוחס לה ושגרמה לעצמה את החבלות. בשלב הדיוני בו אנו מצויים, בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות אלא במקרים חריגים וקיצוניים. אין מדובר במקרה חריג שכזה. ואולם למקרא הראיות בתיק זה יחד עם הראיות שנאספו מאז אני מתרשמת יותר מכך שהודעת המתלוננת משנת 2013 מחזקת את החשש לשיבוש ההליכים ואת עילת המסוכנות במקרה זה משהיא מלמדת על חוסר מהימנות של המתלוננת.

8. את הטענות שעניינן תאריכים ומסירת מועדים על ידי המתלוננת יש לבחון מתוך ההקשר הראייתי הכולל

ובפרט מתוך קריאת מכלול אמרותיה של המתלוננת על תוכנם וסגנונם. מבלי להיכנס ליתר פירוט בשלב הדיוני הזה אסתפק בכך, שלא התרשמתי כי אי הדיוק המיוחס למתלוננת בענייני זמנים ומועדים מקורו בבעיית מהימנות דווקא. מאמרות המתלוננת לא התרשמתי ממניע להפללה או להעצמה של המעשים המיוחסים למשיב, ואינני סבורה שיש מקום להרחיב מעבר לכך בשלב זה.

9. כאמור, אני סבורה כי מחומר הראיות עולה מסוכנות גבוהה של המשיב וכן כי קיים חשש לשיבוש ההליכים ולהשפעה על עדים מצדו. התמונה העולה מחומר של הראיות של שגרה אלימה ומשפילה מצדו של המשיב הן כלפי המתלוננת והן כלפי הילדים לאורך בזמן ובאופן יומי מלמדת על מסוכנות רבה.

10. האינדיקציה בתיק החקירה לביצוע עבירות האלימות על רקע של שימוש בסמים, שנעשה גם בבית ובנוכחות הקטינים מגבירה עוד יותר את החשש מפני מסוכנותו של המשיב. הראיות לכך, כי הסם בו עושה המשיב שימוש הוא הסם המסוכן מסוג "נייס גאי" מגבירה עוד יותר את החשש מפני המשיב ומפני התנהגותו האלימה וזאת נוכח טיבו של הסם והשפעתו ההרסנית ובלתי צפויה על המשתמשים בו. והדברים ידועים. בקרב בתי המשפט הולכת ומתבססת התובנה וההבנה, כי "נייס גאי" הינו מהסמים הקשים והמסוכנים הפוגעים בכל חלקה טובה וגורמים נזקים אישיים וחברתיים ששיעורם בל יתואר. הנחתי היא, כי מסוכנותם של העושים שימוש בסם זה אינה ניתנת לצפייה ולשליטה בכלים 'רגילים' ושחרור לחלופה שלא נבחנה בדקדקנות ולעומק יהווה לעניות דעתי מעשה של חוסר אחריות מצדו של בית המשפט. הדברים נאמרים ביתר שאת, מקום בו מוטלת על בית המשפט להבטיח את שלומם של נפגעי עבירה קונקרטיים, חסרי הגנה, אשר סבלו כבר מנחת זרועו של המשיב.

11. לאור עמדתה של המדינה ולאחר שהתרשמתי אף אני מן היחס הקיים בתיק זה בין התשתית הראייתית הקונקרטית והקשיים העולים מן הראיות ובין התמונה הכללית העולה מן התיק ביחס להתנהלות הכוללת בבית והאינדיקציות למסוכנות גבוהה, אני מורה לשירות המבחן לתת תסקיר בעניינו של המשיב אשר יבחן את שאלת מסוכנותו של המשיב ואת חלופת המעצר המוצעת וייתן המלצותיו הן בעניין אפשרות שחרורו לחלופה המוצעת והן בעניין צרכיו הטיפוליים והאפשרויות הקיימות בנושא זה. שירות המבחן מתבקש להביא בחשבון במסגרת התסקיר גם את עמדת המתלוננת ואת התרשמותו ממנה.

12. החלטתי זו תימסר באולם לצדדים על ידי שופט תורן ביום 1.8.16, אשר יקבע את המשך הדיון לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן וירשום את פרטי החלופה המוצעת לבחינה.

13. תיק החקירה יוחזר לב"כ המאשימה באולם ביום 1.8.16.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ו, 01 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.